

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.3.2014
COM(2014) 171 final

2014/0093 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der finder anvendelse på regionerne i EU's yderste periferi, herunder De Kanariske Øer, tillader i princippet ingen forskelle i beskatningen af henholdsvis lokale varer og varer, der kommer fra Spanien eller andre medlemsstater. Artikel 349 i TEUF åbner dog mulighed for at indføre særlige foranstaltninger for disse regioner på grund af de vedvarende ugunstige vilkår, der påvirker deres sociale og økonomiske situation.

I henhold til Rådets beslutning 2002/546/EF af 20. juni 2002¹, der er vedtaget på grundlag af EF-traktatens artikel 299, stk. 2, har Spanien bemyndigelse til indtil den 30. juni 2014 at indrømme fritagelse for eller reduktion af afgiften "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias" (herefter "AIEM") for visse varer, der produceres lokalt på De Kanariske Øer. Bilaget til beslutningen indeholder en liste over varer, for hvilke der kan indrømmes sådanne afgiftsfritagelser eller afgiftsreduktioner. Forskellen mellem afgiftssatsen på lokalt producerede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af, hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 5, 15 eller 25 procentpoint.

Beslutning 2002/546/EF angiver årsagerne til vedtagelsen af de særlige foranstaltninger, nemlig den afsides beliggenhed, afhængigheden af råvarer og energi, nødvendigheden af større råvarelagre, det lokale markeds begrænsede størrelse kombineret med en begrænset eksportaktivitet osv. Kombinationen af disse ugunstige vilkår betyder, at produktionsomkostningerne og dermed kostprisen for lokalt producerede varer forhøjes, således at de uden særlige foranstaltninger vil være mindre konkurrencedygtige end varer produceret andre steder, selv når der tages hensyn til omkostningerne forbundet med transporten til De Kanariske Øer. Uden særlige foranstaltninger vil det være vanskeligere at opretholde en lokal produktion. De særlige foranstaltninger i beslutning 2002/546/EF blev derfor udformet med henblik på at styrke det lokale erhvervsliv og øge dets konkurrenceevne.

AIEM er en indirekte statsafgift, der opkræves i et enkelt led ved leverancer af varer på De Kanariske Øer. Beskatningsgrundlaget ved import af varer og ved leverancer af varer fremstillet af producenter på De Kanariske Øer bygger på henholdsvis toldværdien og den samlede modydelse. Gennem de specifikke foranstaltninger i beslutning 2002/546/EF er der blevet skabt en form for differentieret afgift, der begunstiger den lokale fremstilling af visse varer. Denne afgift udgør statsstøtte, der kræver Kommissionens godkendelse, og den blev givet ved statsstøttebeslutning NN 22/2008.

Den 16. november 2010 anmodede Spanien Europa-Kommissionen om en forlængelse af anvendelsesperioden for beslutning 2002/546/EF med to år, således at dens udløbsdato faldt sammen med udløbsdatoen for retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013².

Spanien anmodede desuden om en toårig forlængelse af anvendelsesperioden for statsstøttebeslutning NN 22/2008, ifølge hvilken støtten fra de spanske myndigheder i tilknytning til AIEM blev erklæret forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen godkendte denne toårige forlængelse ved statsstøtteafgørelse SA.31950 (N 544/2010)³, som forlængede anvendelsesperioden for statsstøttebeslutning NN 22/2008 til den 31. december 2013.

¹ EFT L 179 af 9.7.2002, s. 22.

² EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

³ EUT C 237 af 13.8.2011, s. 1.

For så vidt angår anmodningen om en forlængelse af anvendelsesperioden for beslutning 2002/546/EF, vurderede Kommissionen den ud fra omfanget af de ugunstige vilkår, der gør sig gældende for De Kanariske Øer, og den konkluderede, at det var berettiget at indrømme den ønskede forlængelse.

Rapporten fra Kommissionen til Rådet om anvendelsen af de særlige ordninger vedrørende AIEM på De Kanariske Øer, som blev vedtaget den 28. august 2008, bekræftede således, at denne afgift fungerede tilfredsstillende, og at der ikke var behov for at ændre bestemmelserne i beslutning 2002/546/EF.

Rådets afgørelse 895/2011/EU af 19. december 2011⁴ ændrede derfor beslutning 2002/546/EF og forlængede dens anvendelsesperiode frem til den 31. december 2013.

Den 4. marts 2013 anmodede de spanske myndigheder Kommissionen om at udarbejde en rådsafgørelse om bemyndigelse af Spanien til i perioden 2014-2010 at anvende fritagelser for eller reduktioner af AIEM for visse varer, der produceres lokalt på De Kanariske Øer, med en ændring af listen over varer og de maksimale satser for nogle af dem.

Kommissionen vedtog den 28. juni 2013 nye retningslinjer for regional støtte for perioden 2014-2020⁵. Disse retningslinjer indgår i en bredere strategi til modernisering af kontrollen med statsstøtte, der tager sigte på at fremme vækst i det indre marked ved at tilskynde til anvendelse af mere effektive støtteforanstaltninger, og som retter Kommissionens håndhævelsesindsats mod de sager, der har størst indvirkning på konkurrencen.

Eftersom disse retningslinjer træder i kraft den 1. juli 2014, forekom det berettiget at forlænge anvendelsesperioden for beslutning 2002/546/EF som ændret ved afgørelse 895/2011/EU med seks måneder, således at den udløber samme dato som de aktuelle retningslinjer. Beslutning 2002/546/EF er i overensstemmelse hermed blevet ændret ved afgørelse 1413/2013/EU⁶, som forlængede anvendelsesperioden til den 30. juni 2014.

Kommissionen har analyseret anmodningen fra de spanske myndigheder og oplysningerne fra mange forskellige interessenter, der har taget initiativ til at kontakte Kommissionen. Denne analyse bekræfter, at De Kanariske Øer er kendetegnet ved forhold, der bremser deres udvikling og medfører ekstraomkostninger for de lokale erhvervsdrivende. Det er derfor berettiget at fastholde AIEM-fritagelsen for en række lokalt producerede industrivarer. Denne foranstaltning er nødvendig og proportional og underminerer ikke EU-rettens integritet og sammenhæng.

2. ANALYSE AF DEN SPANSKE ANMODNING OG PROPORTIONALITETEN I AFGØRELSEN OM UNDTAGELSE

I henhold til artikel 110 i TEUF må ingen medlemsstat direkte eller indirekte pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer. Endvidere må ingen medlemsstat pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre varer.

På grundlag af artikel 349 i TEUF kan Rådet imidlertid bemyndige medlemsstater med fjerntliggende regioner til at fravige bestemmelserne i artikel 110 i TEUF for at tage hensyn til den strukturelle sociale og økonomiske situation i disse regioner, som forværres af faktorer, der alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling. Sådanne undtagelser må ikke

⁴ EUT L 345 af 29.12.2011, s. 17.

⁵ EUT C 209 af 23.7.2013, s. 1.

⁶ EUT L 353 af 31.12.2013, s. 13.

underminere EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder sammenhængen i det indre marked og de fælles politikker, f.eks. de fælles afgiftspolitikker, der er baseret på artikel 113 i TEUF. Undtagelserne skal således være proportionale, dvs. de må ikke gå videre end nødvendigt for at opveje de negative rammebetingelser, der hæmmer den økonomiske udvikling i disse regioner, og de må ikke give anledning til urimelig forvridding af konkurrencen i det indre marked. Derfor bør enhver undtagelse fra artikel 110 i TEUF principielt være begrænset til hel eller delvis kompensation for de omkostningsmæssige ulemper, som producenterne i disse regioner har.

De Kanariske Øers økonomi er stærkt afhængig af turisme. Denne afhængighed er en alvorlig trussel mod udviklingen på De Kanariske Øer, fordi ændringer i smag, naturkatastrofer eller en økonomisk recession kan få enorm indvirkning på den økonomiske og sociale situation i øgruppen. Det er netop, hvad der skete under den globale finanskrisen i 2008 og 2009, som fik store konsekvenser for antallet af turister på øerne og derfor øernes økonomi. Faldet i antallet af turister førte til en kraftig stigning i arbejdsløsheden, som voksede til et højere niveau end på det spanske hovedland, der sammen med Grækenland er en af de to medlemsstater med den største arbejdsløshed i Den Europæiske Union. Ungdomsarbejdsløsheden voksede endnu mere, hvilket kan forklares med det store antal unge, der er afhængige af de sæsonbetingede arbejdspladser, som turismen skaber.

Markedet på De Kanariske Øer er også kendetegnet ved sin beskedne størrelse, der forhindrer virksomheder i at nå et optimalt produktionsniveau. De fleste industrielle maskiner er beregnet til storproduktion for at øge produktiviteten og rentabiliteten. Disse maskiner er ikke udviklet til et mindre marked, hvilket genererer uudnyttet produktionskapacitet, og det betyder, at industrien er nødsaget til at operere på et lavere produktionsniveau end det, der er nødvendigt for at minimere produktionsomkostningerne, og dermed begrænses mulighederne for at opnå stordriftsfordele.

Landene og territorierne i nærheden af De Kanariske Øer (Marokko, Vestsahara og Mauretanien) er kendetegnet ved en beskedne købekraft, og det store udviklingsgab begrænser eksportmulighederne fra De Kanariske Øer.

Et andet kendetegn ved de Kanariske Øer, som har stor effekt med hensyn til meromkostningerne for de lokale erhvervsdrivende, er den territoriale fragmentering og afstanden til kilderne til de fleste råmaterialer, hvilket medfører større transportomkostninger. Problemet er blevet forværret som følge af stigende oliepriser, der har haft store konsekvenser for transportomkostningerne.

Vand er en sparsom ressource på De Kanariske Øer. Vandmanglen har indlysende virkninger i form af omkostningerne hertil, og det skaber en konkurrencemæssig ulempe i forhold til virksomheder beliggende i andre dele af Spanien eller Den Europæiske Union. Dette er særlig vigtigt for de brancher, som anvender vand som et vigtigt råmateriale (f.eks. fødevarer, kemi, papir), men også for dem, der kræver en høj grad af køling.

Der er projekter til indførelse af naturgas på de to største øer, men det er ikke klart, hvornår der vil kunne gøres effektiv brug af dette brændstof. Manglen på naturgas svækker konkurrenceevnen betydeligt, da det er betydeligt dyrere at producere varme og energi ved hjælp af andre kilder.

Da der ikke findes genvindingsanlæg, skal affald transporteres til fastlandet, og giftigt affald skal behandles uden for De Kanariske Øer, og det betyder, at bortskaffelse af industriaffald og behandling af giftigt affald er forbundet med højere miljøomkostninger.

De tidligere beskrevne kendetegn ved De Kanariske Øer påvirker til en vis grad al indenlandsk produktion. Det bør derfor undersøges, hvilke virkninger den eksisterende

differentierede beskatning har haft på den lokale produktions markedsandel, og den bør tilpasses for at sikre, at der ikke forekommer urimelige konkurrencefordrejninger.

Analysen af virkningen af de differentierede afgiftssatser tog ikke blot hensyn til den lokale produktions gennemsnitlige markedsandel i perioden 2008-2011, men også dens udvikling og andre oplysninger fra de aktører, der henvendte sig til Kommissionen med relevante oplysninger. For industrier, der fremstiller varer med forskellige toldtariffer, var det udviklingen i den kombinerede markedsandel for alle varer, der blev analyseret, og ikke kun individuelle markedsandele. Dette forklarer, hvorfor lokale varer med næsten samme markedsandel ikke pålægges samme differentierede afgiftssats.

For tobaks vedkommende foreslås det at fastholde den differentierede sats på 25 % og ajourføre minimumsbeløbet for 1000 cigaretter fra 6 EUR til 18 EUR som ønsket af de spanske myndigheder.

De spanske myndigheder har på listen over varer, der er omfattet af differentieret beskatning, medtaget visse varer, hvor den lokale produktion repræsenterer en særdeles lille markedsandel. De spanske myndigheder begrundet dette med, at der er planer om at øge den lokale produktion af disse varer, og dette vil ikke være muligt uden den differentierede beskatning.

Ud af de 139 varer, der er angivet i anmodningen fra de spanske myndigheder, kan Kommissionen acceptere den ønskede sats for 119 af disse, mens Kommissionen for de resterende 20 finder, at den differentierede sats bør være lavere for at undgå eventuelle konkurrencefordrejninger.

På basis af den detaljerede analyse, som Kommissionen har foretaget, kan de forskellige lister over varer opstilles efter afgiftsdifferentiering, sektor og den fælles toldtarif:

5 %

Landbrugs- og fiskerivarer:

0207 11/0207 13

Mineraler:

2516 90 00 00/6801/6802

Byggematerialer:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/ 3824 90 97 99/ 6809

Kemikalier:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304 99 00 00/3925 90 80 00/ 3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19

Metalindustrien:

7604/7608

Fødevareindustrien:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/ 0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/ 1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/ 1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/ 2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Drikkevarer:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/
2009 90/2201/2202/2204

Tekstil- og lædervarer:

6112 31/6112 41

Papir:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Grafisk produktion og forlagsvirksomhed:

4910

10 %

Landbrugs- og fiskerivarer:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Byggematerialer:

2523 29 00 00/

Fødevareindustrien:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Papir:

4808/4819/4823 90 40 00/

15 %

Landbrugs- og fiskerivarer:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Byggematerialer:

2523 90/7010

Kemikalier:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/ 3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/39
23 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Metalindustrien:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Fødevareindustrien:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Drikkevarer:

2203/2208 40

Tekstil- og lædervarer:

6302

Papir:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Grafisk produktion og forlagsvirksomhed:

4909/4911

25 %

Tobaksvarer:

2402

Disse lister over varer tjener til at opfylde formålet med artikel 349, dvs. vedtage særlige foranstaltninger for at tage hensyn til de særlige forhold for De Kanariske Øer som en region i den yderste periferi og samtidig ikke fordreje konkurrencen på en måde, der risikerer at underminere det indre marked.

Når de spanske myndigheder forelægger den rapport, der er omhandlet i artikel 2 i denne rådsafgørelse, vil det være tilrådeligt, at Kommissionen evaluerer virkningerne af de differentierede satser og vurderer, om der er behov for ændringer. På det tidspunkt vil det også være vigtigt at undersøge, om der er sket en stigning i den lokale produktion af de varer, for hvilke der anmodes om tilladelse til en differentieret beskatning, men som ikke produceres lokalt i noget betydeligt omfang på nuværende tidspunkt.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Bemyndigelse af Spanien til at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af en AIEM-afgift for visse varer, som produceres lokalt på De Kanariske Øer.

Retsgrundlag

Artikel 349 i TEUF.

Nærhedsprincippet

Rådet har enekompetence til på grundlag af artikel 349 i TEUF at vedtage særlige foranstaltninger til fordel for regionerne i den yderste periferi med henblik på at tilpasse anvendelsen af traktaterne til disse regioner, herunder de fælles politikker, på grund af de vedvarende ugunstige vilkår, der påvirker disse regioners sociale og økonomiske situation.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Valg af instrument

Foreslået reguleringsmiddel: Rådsafgørelse.

Andre instrumenter vil ikke være hensigtsmæssige af følgende årsag:

Undtagelser, der indrømmes i henhold til artikel 349 i TEUF, fastlægges ved rådsafgørelser.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen indvirkning på EU-budgettet.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE**om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁷,
 efter en særlig lovgivningsprocedure og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 349 i TEUF skal Rådet, under hensyntagen til den strukturelle sociale og økonomiske situation i regionerne i den yderste periferi, som forværres af deres fjerne beliggenhed, status som øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold og deres økonomiske afhængighed af nogle få varer, vedtage særlige foranstaltninger, der navnlig tager sigte på at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaterne i de pågældende regioner, herunder fælles politikker.
- (2) Der bør derfor vedtages særlige foranstaltninger for at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaten i disse regioner. Disse foranstaltninger skal vedtages under hensyn til de særlige karakteristika og begrænsninger i disse regioner, men uden at de underminerer fællesskabsrettens, herunder det indre markeds og de fælles politikkers, integritet og sammenhæng.
- (3) Blandt de handicap, som har kunnet påpeges på De Kanariske Øer, kan først og fremmest nævnes servicesektorens og især turismens dominerende andel af regionalproduktet samt De Kanariske Øers økonomiske afhængighed af denne sektor og industrisektorens meget beskedne andel i De Kanariske Øers BNP.
- (4) For det andet er der øgruppens isolerede beliggenhed, der hæmmer den fri bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser. Afhængigheden af visse transportformer, luft- og søtransport, forøges som følge af, at det drejer sig om transportformer, der endnu ikke er liberaliseret i fuldt omfang. Produktionsomkostningerne er større, fordi disse transportformer er mindre effektive og dyrere end vej- eller jernbanetransport.
- (5) Som en yderligere følge af denne isolerede beliggenhed fører afhængigheden af råvarer og energi, nødvendigheden af at opbygge lagre og vanskelighederne forbundet med levering af produktionsudstyr, også til højere produktionsomkostninger.
- (6) Markedets ringe størrelse og den ringe udbygning af eksportsektoren tillige med det forhold, at der er tale om en geografisk fragmenteret øgruppe, samt forpligtelsen til at opretholde diversificerede, men små produktionslinjer for at opfylde et lille markeds behov begrænser mulighederne for at opnå stordriftsfordele.

⁷

EUT C [...].

- (7) Det er i mange tilfælde vanskeligere eller dyrere at erhverve specialiserede tjenesteydelser og vedligeholdelsesarbejder og at videreuddanne mellemledere og teknikere, og det samme gælder mulighederne for at give opgaver i underentreprise eller ekspandere uden for De Kanariske Øer. Desuden giver de begrænsede distributionsmuligheder anledning til opbygning af for store lagre.
- (8) På miljøområdet medfører bortskaffelsen af industriaffald og behandlingen af giftigt affald højere miljøomkostninger. Disse omkostninger er højere, fordi der kun findes genbrugsanlæg for visse varer, fordi affald skal fragtes over til kontinentet, og fordi giftigt affald skal behandles uden for De Kanariske Øer.
- (9) På baggrund af alle disse data og de spanske myndigheders anmeldelse bør bemyndigelsen til at anvende en særlig afgiftsordning for bestemte industrivarer, for hvilke der kan indrømmes fritagelser til fordel for lokale varer, forlænges.
- (10) Ved Rådets beslutning 2002/546/EF af 20. juni 2002⁸, der blev vedtaget på basis af EF-traktatens artikel 299, blev Spanien bemyndiget til indtil den 31. december 2011 at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af afgiften "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias" ("AIEM") for visse varer, der produceres lokalt på De Kanariske Øer. Bilaget til beslutningen indeholder en liste over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Forskellen mellem afgiftssatsen på lokalt producerede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af, hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 5, 15 eller 25 procentpoint.
- (11) Rådets afgørelse 895/2011/EU af 19. december 2011⁹ ændrede beslutning 2002/546/EF og forlængede dens anvendelsesperiode frem til den 31. december 2013.
- (12) Rådets afgørelse 1413/2013/EU af 17. december 2013¹⁰ ændrede beslutning 2002/546/EF og forlængede dens anvendelsesperiode frem til den 30. juni 2014.
- (13) AIEM-afgiften er led i målsætningen om en autonom udvikling af industriproduktionen på De Kanariske Øer og en diversificering af øernes økonomi.
- (14) De maksimale fritagelser, der kan opereres med for de pågældende industrivarer, ligger alt efter sektor og vare på mellem 5 % og 15 %.
- (15) Den maksimale fritagelse, der gælder for tobaksvarer, er imidlertid højere, da tobaksindustrien udgør et særligt tilfælde. Tobaksindustrien, som er ekspanderet kraftigt på De Kanariske Øer, har oplevet en markant nedgang i nogle år. De traditionelle handicap som følge af den fjerne beliggenhed som nævnt ovenfor er selvfølgelig den primære årsag til nedgangen i den lokale tobaksproduktion på De Kanariske Øer. Der er grund til at fastholde en væsentlig afgiftsfritagelse for tobaksvarer. Denne afgiftsfritagelse har nemlig direkte tilknytning til målet om at opretholde produktionsvirksomheden på De Kanariske Øer.
- (16) Målsætningerne om at fremme den socioøkonomiske udvikling på De Kanariske Øer afspejles på nationalt plan i formålet med afgiften og fordelingen af afgiftsprovenuet. Det er en juridisk forpligtelse at indregne provenuet af denne afgift i De Kanariske Øers økonomiske og skattemæssige system og anvende den til en strategi for økonomisk og social udvikling gennem fremme af lokale aktiviteter.

⁸ EFT L 179 af 9.7.2002, s. 22.

⁹ EUT L 345 af 29.12.2011, s. 17.

¹⁰ EUT L 353 af 28.12.2013, s. 13.

- (17) Ordningerne vil finde anvendelse i 6½ år. Det vil dog være nødvendigt at evaluere resultaterne. Følgelig skal de spanske myndigheder senest den 30. september 2017 forelægge Kommissionen en rapport om de i artikel 1 nævnte ordninger med henblik på at bedømme virkningen af de trufne foranstaltninger og deres bidrag til fremme eller opretholdelse af lokale økonomiske aktiviteter under hensyntagen til de handicap, som regionerne i den yderste periferi lider under. På dette grundlag vil deres anvendelsesområde og de i henhold til EU-reglerne bemyndigede fritagelser om nødvendigt blive taget op til revision.
- (18) Den skattemæssige fordel forbundet med AIEM-afgiften skal stå i et rimeligt forhold til målet for ikke at undergrave integriteten og sammenhængen i EU's retsorden og hindre en fordrejning af konkurrencen i det indre marked og statsstøttepolitikken.
- (19) Denne afgørelse gælder med forbehold af en eventuel anvendelse af artikel 107 og 108 i TEUF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Uanset artikel 28, 30 og 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bemyndiges de spanske myndigheder til indtil den 31. december 2020 at indrømme en fuldstændig fritagelse for eller nedsættelse af afgiften "Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias (AIEM)" på de i bilaget anførte varer, som fremstilles lokalt på De Kanariske Øer. Disse fritagelser skal indgå i en strategi for økonomisk og social udvikling på De Kanariske Øer og bidrage til at fremme lokale aktiviteter.

2. Den fuldstændige fritagelse eller nedsættelse i henhold til stk. 1 må ikke føre til forskelle på over:

a) 5 % for de varer, der er opført i bilagets afsnit A

b) 10 % for de varer, der er opført i bilagets afsnit B

c) 15 % for de varer, der er opført i bilagets afsnit C

d) 25 % for de varer, der er opført i bilagets afsnit D. De spanske myndigheder kan dog fastsætte en minimumsafgift på cigaretter på højst 18 EUR pr. 1 000 cigaretter, der kun gælder, hvis den AIEM-afgift, der følger af anvendelsen af almindelige beskatningsformer, er lavere end dette tal.

Artikel 2

De spanske myndigheder forelægger senest den 30. september 2017 Kommissionen en rapport om anvendelsen af de i artikel 1 nævnte ordninger med henblik på at bedømme virkningen af de trufne foranstaltninger og deres bidrag til at fremme eller opretholde lokale økonomiske aktiviteter under hensyntagen til de handicap, som regioner i den yderste periferi lider under.

På dette grundlag forelægger Kommissionen Rådet en rapport med en komplet økonomisk og social analyse og eventuelt et forslag om ændring af bestemmelserne i denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse anvendes fra den 1. juli 2014.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*